

Наталія Андріївна Шабел.
Городищенська ЗОШ І-ІІ ступенів
Менського району Чернігівської обл..
Вчитель української мови і літератури
й англійської мови. Категорія вища.

Н.А. Шабел
Ріпка – 2007
Інсценізація до Новорічного свята

Дійові особи:

Дід Степан
Баба Одарка
Онучка Маня
Собака Рябко
Кіт Мурзик
Миша
Ведучий

Ведучий. Як колгосп навік розпався,
Дід у фермери подався.
Він землі собі набрався,
Ріпку виростить узявся.
Закупив солярки бочку,
Гроші витягши з чулочка, –
Ще до виборів – якраз
Подешевшало в той час.
І найняв орать “Джандіра”,
Той і плату взяв помірну.
Хоч і засуха була,
Ріпка дідова росла.
От уже йому якраз
Урожай збирати час.

(виходить дід)

Дід. Бабо! Чуєш? Йдеш чи ні?
Чи самому йти мені?

Баба. Тихо! Не роби скандал.
Я дивлюся серіал.
Дід. Бабо, зовсім ти сказала,
Ти ж їх всі передивилась:
Все якісь страсті-мордасті:
“Няні”, “Клони”, “Бідні Насті”...
Ти ж як сядеш на диван,
Та як втупишся в екран!
Свині з голоду кричать –
А тобі на те плювають!

Баба. Ти, Степане, не кричи.
Не лежу я на печі.
День без діла не сиділа,
Натомила, то й спочила
Заспокойся, йду уже!
Ну й зануда. От іще...

(йдуть ріпку рвати, але нічого не виходить)

Дід. Бабо, діло не піде.
Поміч пошукаймо десь.

*(дід з бабою просять допомоги глядачів, а тим часом
з'являється онука)*

Маня. Хай! Хеллов! Здорові всі!
Бабки є? Я на таксі!
Дід. Бабки?.. Баба ж наша тут...
Маня. Баб-ки! Гроші так зовуть.
Сорок гривень принесіть
І таксисту заплатіть.
От дєрєвня. Бабцю, в клубе
Діскатека сьогодні буде?
Баба. Маню, доню, не біжи,
Ріпку вирвать поможи!
Маня. Я – не Маня, я – Марго.
Що це виросло? Ого!
Фу! Яке воно бруднюче!
Все в багнюці ще й вонюче!

Я ж всі нігті обламаю,
Та і сили ж я не маю!
Я ж на сесії змарніла,
Тиждень не пила й не їла...
Ще нога болить й живіт,
Забрудню я свій прикіт.
Краще я ось на пеньочку
Відпочину в холодочку.

(звучить весела музика, з'являються кіт і собака)

Кіт. Глянь, Маруська об'явилась!
А дивись, як нарядилась!
Пес. То Маруська? Я на мить
Думав – пугало стоїть.
Кіт. Баба йде! Чого зітхаєш?
Ляж і вдай, ніби здихаєш.

Баба. Діду! Наш Рябко подох!
Гей, Степане! Чи оглох?
Дід. Ти диви! Заворушився!
Видно, “педігрів” об'ївся.
Так, вставайте, дармоїди,
Далі діло так не піде.
Або йдіть допоможіть,
Або шапки буду шить
З міху вашого на зиму!
Пес. Ой, не треба! Ой, ми підем!

(дід пішов)

Кіт. Ти дворняга, то й іди,
А мені чого туди?
Я сіамської породи,
Я – скотина благородна,
Мене дорого купили,
Доларами заплатили.
Ще стомлюсь чи надірвусь,
Чи в багнюку забруднюсь.
Я полежу чи посплю,

“Кіті-кетом” підживлюсь.
Може, як натхнення буде,
Собі мишку роздобуду.
Пес. Дід з кілком оно біжить!
Як не підем – буде бить.
Кіт. І чого б він мене бив?
Гроші ж за мене платив!
Пес. Ну а я таки піду,
Бо вони там пропадуть.

(пес пішов, з'явилась Маня)

Маня. О, пішли. Вже на городі.
Хай їй цур, отій роботі!
О, мій Мурзик! Кицю, кицю!
Йди, я дам тобі гостинця!
Кіт. От іще! Втекти не встиг!
Наберусь від неї бліх,
Городських, із гуртожитку,
Тих, що не бере і щітка,
Тих, що дусту не бояться.
Ой, ой, ой! Тікаймо, братці!

(тікає, вибігає з іншого боку й стикається з мишею)

Миша. Куди преш? Дивись під ноги!
Кіт. Ну а ти ще хто така?
Миша. Миша я! Тікай з дороги,
Бо відвішу тумака!
Кіт. Кажеш, миша? Кажеш, справжня?
Не спіши, дай роздивлюсь,
Миша! ..Ти диви, й не страшно!..
І чого я їх боюсь?
Миша. Геть з дороги! Заважаєш!
Й відчепись, я поспішаю.
Кіт. А чи знаєш ти, хто я?
Я ж бо тигр! Я – смерть твоя!
Миша. Не сміши, тебе всі знають.
Ти з таких, що не впіймають
Ні горобчика, ні миші,

А їдять свій “Віскас” лише.
Кіт, Ображаєш, Я лінивий,
Та чистенький, муркотливий.
Миша. А я, бачиш, не з лінивих,
У мене справа є важлива:
Ріпка дідова оця,
Підгризу їй корінця,
Щоб не мучились старі
До вечірньої зорі.
Кіт. Кажеш, помагать ідеш?..
Мене совість мучить теж.
То піду і я з тобою.
Легше буде нам юрбою.

*(біжать до ріпки, тим часом з іншого боку з’являються
Маруська і пес)*

Маня. Ой Рябку! Здурів, собако!
Ти ж штани мені пожмакав!
Пес. Так, а ці штанці хороші
За чиї купились гроші?
За дідові мозолі?
Мо’ б ви, Маню, допомогли?
Треба ж вам і совість мати,
Не готове споживати.
Маня. Та пусти, Рябку, біжу!
Діду! Я допоможу!

(всі збираються біля ріпки, смикають і виривають її)

Дід. Ну і що тепер робити?
Ріпку нам куди подіти?
Як так вигідно продати,
Щоб покрити всі витрати
І прибуток якийсь мати?
Треба покупця шукать.

*(звучить музика, дід з бабою і онукою швидко переглядають
газетні оголошення і ніби кудись телефонують і розчаровуються)*

Дід. От вам як: саджай, збирай –
Й за копійки віддавай!..

Баба. Це, Степане, ще нічого,
Дочекаємся й такого,
Що введуть нові порядки
Та впечуть такі податки –
Заберуть штани останні!
Що тоді робить, Степане?

Дід. Тяжко літо все трудився –
І до чого ж я дожився?
Є товар – немає збуту.
Ріпку більш садить не буду.

Маня. Діду, ви не побивайтесь,
Ви на краще сподівайтесь.
Скоро стану я юристом,
Знайду мужа – тракториста,
Всі закони будем знати,
Будем поле обробляти,
Головне – разом триматись.
Вийде все, коли старатись.

Дід. Хоч коли бува й сутужно,
Головне – триматись дружно!
Потрудитись, а опісля

Всі. Буде хліб і буде пісня!

Наталія Андріївна Шабел.
Городищенська ЗОШ І-ІІ ступенів
Менського району Чернігівської обл..
Вчитель української мови і літератури
й англійської мови. Категорія вища.

Н. А. Шабел.
Казочка на новий лад
про Вовчика і Козенят
Інсценізація до Нового року

Дійові особи:

Коза – мама

Козенята (4 -5)

Вовк

Лис – коваль

Коза-мама. Діти, йду я на базар.
Мушу, любі, вам сказати:
Тихо в хаті ви гуляйте
І чужим не відчиняйте.
Їздить з РЕМу перевірка,
А в кишені лиш п'ятірка,
Не сплатила ж я за світ,
То нікого ж не впустіть,
Бо лічильник перевірять –
Світ відріжуть, не повірять.
Не гасайте, не пустуйте,
На весь дім не галасуйте.
В м'яч не грайте, не стрибайте,
У розетку ніс не пхайте.
Сірники я поховала,
Плитку, газ повимикала...
Сир, сметану як продам,
То по жуйці всім вам дам.
Наче все...Замкніться в хаті
І на мене ви чекайте.
(Коза пішла)

1 козеня. А як вовк прийде, то як?
 2 козеня. Ну ти, братику, дивак.
 Чув, казала ж нам сусідка,
 Що він десь на заробітках –
 Десь у Чехії, чи де –
 В лапи долари гребе.
 3 козеня. Вовк, скажу я, братці, вам,
 Нині тут, а завтра – там.
 Я боюся – от в чім річ.
 Першим лізу я під піч.
 4козеня. Заспокойся, брате, чуєш,
 Як припреться – пожалкує.

(у двері стукають, козенята злякано принишкли)

Вовк. Нумо, козлики дурненькі,
 Відчиніть, це ваша ненька!
 Я з базару вже прийшла,
 Вам “Мівіну” принесла.
 1 козеня. Хлопці, це ж з якого часу
 Мама цим страшеним басом
 Раптом так заговорила?
 Може, горло застудила?
 2козеня. *(ніби подивившись у вікно)*
 Це не мама, любий брате, –
 Щось велике й волохате!
 3козеня. Ну, кажи, чого замовк?
 4козеня. Хлопці! Лихо нам! Це вовк!
(вовк стукає)

Вовк. Ну, впусти мене до хати,
 Дурнуваті козенята!
 1козеня. Ми не впустим вас у хатку,
 Якщо ви той самий дядько,
 Що перевіряє світ.
 Не впустим! Геть ідіть!

(козенята зникають, вовк сам)

Вовк. М'яса хочу. Що ж робить?
Вже ж у животі бурчить.
Що ж, піду до коваля –
Голос хай мій виправля,
Щоб був лагідний, хороший,
На козячий наче схожий.
(вовк у лиса-коваля)

Вовк. Слухай, куме, виручай.
Вмерти з голоду не дай
Викуй же мені, ковалю,
Голос ніжний, повний жалю,
Викуй же мені, козаче,
Голос, схожий на козячий.

Лис. Вовче, а тебе шукали,
Із міліції питали.

Вовк. Тихо, дядьку, я в бігах,
Сотню дам – і по руках.

Лис. Вовче, ти ж мене підводиш,
В кримінал мене уводиш.
І за послугу оту
Можу мати я статтю.

Вовк. Дам я відповідь таку:
В тебе рильце теж в пушку.
Хто до курника вчащає
Молодих курчат тягає?
На, додам іще десятку,
Щоб було усе в порядку.
Що, вовчиську, до роботи?

Лис. Відкривай поширше рота!

(вовк завиває – спочатку басом, потім поступово все тонше)

(козенята у хаті, чути стук)

Вовк. Козеняточка, малята,
Ось і я вже, ваша мати.
Гей, дрібното, відчиніть,
Мамі в кошик зазирніть!

1 козеня. Мама! Швидше відчиняй!
...Це не мама...Це бабай!..
(вовка впустили)

Вовк. Ха-ха-ха! Тепер попались!
Врятуватись сподівались?
Всі сюди з-під печі лізьте!
Всі шикуйтесь – буду їсти!

2 козеня. Хоч ви, дядьку, дуже лютий,
Та, боюсь, діла не буде.
Їсти нас – проблем шукати
І болячок сто придбати.

3 козеня. Їсти, дядьку, нас не треба –
Самі ж кості! М'ясо де?
Навіть карієс на тебе
Після того нападе.

4 козеня. Буде нудити весь час,
Як з'їсте ви, дядьку, нас.
Нападе на вас гастрит,
Зникне вовчий апетит.

1 козеня. Буде печінки цироз,
А в придачу ще й (шепоче) пронос!

Вовк. Що це ти, малий, верзеш,
Що і сам не добереш?

2 козеня. Вам тут м'яса заманулось,
Та ніщо не підвернулось –
Лиш козлятина сама –
Наче кращого нема?!

3 козеня. Чом ти, дядьку, ковбаси
По зарплаті не їси?
Їсти нас – одна морока!
Покажіть-но свого рота!

- 4козеня. Та ж зубів нема у вас!
 Чого ж ви прийшли до нас?!
- Вовк. Годі, годі торохтіти!
 У вухах почина дзвеніти!
- 1козеня. А у мене ще й вітрянка!
- 2козеня. А я не вмивався зранку!
 Ми усі не дуже чисті!
 Передумали нас їсти?
- Вовк. А вітрянка – то заразно?
- Козенята. Та-а-ак!
- Вовк. Не кричіть усі одразу –
 Не второпаю нічого!
 Заморочили старого!
- Кізочка. Що ж, мене скуштуйте, дядю.
 Тут ось сорок грам помади,
 Тут ось лаку з пів-кіла,
 Й очі чорним підвела.
- 1козеня. Як з'їсте мою сестричку –
 Мов ковтнете косметичку.
- 2козеня. А мене якщо з'їси –
 Дуба, дядьку, враз даси.
 Бо чорнобилець мій татко
 І я – чорнобильське дитятко.
- 3козеня. Щодо мене, то в наш дім
 Не заходьте – сам вас з'їм!
 Бо дивлюся залюбки
 Я лише бойовики.
 Телевізор я люблю,
 З ним я їм і з ним я сплю.
 Перед ним сиджу я доти,

Доки всю оту гидоту
До кінця не додивлюсь —
Потім з хлопцями я б'юсь.

4козеня. Покажи йому прийомчик,
Щоб відкинув лапки вовчик!
(хапають Вовка, той пручається)

Вовк. Ой, куди ж це я потрапив!
Та пусти ж ти мою лапу!

1козеня. Дядьку, вам пора тікати,
Бо як прийде наша мати,
Як невдалим буде торг,
Гроші в тітки візьме в борг,
Бо за світ не заплатила,
Бурки нові не купила.
Ні субсидій, ні зарплати.
Буде лаять депутатів.

2козеня. Дядьку, буде вам наука —
Тільки під гарячу руку
Попадіться нашій мамі!
Не жартуємо ми з вами.

Вовк. Ну, вобщє-то я не то...
Я піду вже...Де пальто?..
Вобщєм, ..як же воно там...
Всім бай-бай. Спасибі вам...

3козеня. На прощання можем дати
Ми безплатну вам пораду:
Сядьте, дядю, на дієту,
Їжте рисові котлети.

4козеня. І щоранку регулярно
Пийте воду мінеральну.

1козеня. Ще відвідайте дантиста,
Психіатра й окуліста.

Вовк. Дітвора ви — хоч куди —

Пальця в рота не клади!
Точно, точно піду завтра
Зранку я до психіатра.

(тікає геть)

2козеня. Та чого ви? Не тікайте!
Маму нашу зачекайте!

Вовк. *(здалеку)* Буду пастись на лужку,
Ніж халепу мати таку.
Краще я піду, хлоп'ята,
Хробачків собі збирати.

(вовк зникає, з'являється коза)

Коза . Ну, привіт, мої маленькі.
Як ви тут самі без неньки?

Зкозеня. Та нічого, мовчки грались,
Тихо книжечку читали.

Коза. А мене щось так злякало –
Щось городом пробігало –
Мов нажахане, неслоь.
Наче вовк, мені здалось.

Зкозеня. То не вовк. Та що ти, мамо!
Їх давно тут не бувало.

Коза. Хай не вовк. Та цур йому!
Ну а печива кому?
Ще для вас купила нові
Я прикраси ялинкові.
А найбільший мій сюрприз –
Зараз ми йдемо у ліс.
Вже пора до свят, малята,
Нам ялинку підшукати.

4козеня. Може зліпим по дорозі
Диво-бабу снігову

Й пісню гарну на морозі
Заспіваємо нову.

Наталія Андріївна Шабел.
Городищенська ЗОШ І-ІІ ступенів
Менського району Чернігівської обл..
Вчитель української мови і літератури
й англійської мови. Категорія вища.

Н. А. Шабел.
Супер-Рукавичка
в стилі модерн.
Казка - сценарій свята Нового року
для учнів середнього шкільного віку.

Дійові особи.

Дід
Баба
Миша
Жаба
Заєць - “студент”
Лисиця - “примадонна”
Вовк - шахрай
Кабан - “браток”
Ведмідь - “міліціонер”
Інші учасники, виконавці художніх номерів.

Ведуча-фея. На далеких хуторах
В ніч казкову новорічну
Казка добра і стара
Про знайому рукавичку
Раптом дивом ожила.
Ось така вона була.

Ведучий-казкар. Дід придбав собі обнову –
Рукавиці гарні нові.
Трохи з кумом посиділи,
Рукавиці замочили.
Щоб не рвались, не губились,
У здоров’ячку зносились.

А наавтра баба вража
“Уставай, ледащо!” – каже.
Ще надворі ледь світає,
Баба діда посилає.
Баба. Так, старий, бери сокиру
І – таку ось десь – у міру,
Не маленьку й не велику –
Принеси мені ялинку.

(дід нехотя мнеться, сумніваючись)

Що ти став! Чеши до лісу!
А я ще на піч полізу.

Дід понуро бере сокиру, йде. Баба ніби вмощується спати, згодом зникає.

Казкар. Довго нехотя дід брів
Й рукавицю загубив.
А під Новий рік бува
Різні трапляться дива.

З’являється Миша з віником .

Миша. От, усякі тут блукають,
Хлам тут різний викидають.
(віником торкається рукавиці)
Так, це що за халабуда?
Мишоловка “Panasonik”?
Гей! Чия? Моєю буде.*(нюхає)*
Ніби ж сиром не відгонить.

Жаба з’являється .

Жаба. Уже тягне! Ви погляньте!
Мишеня злодійкувате!
Миша.
Здрасте вам! І що ж я вкрала?
Це – валялось під ногами.
Те лиш, що лежить погано,
По-хазяйськи підібрала.
Знаєш, це в крові у мене.

Ти ж, нещастячко зелене,
В нашій казці всіх дивуєш.
Чом в болоті не зимуєш?
На морозі виграєш?
Що, моржа з себе вдаєш?
Посиніло все, трясеться –
І до рукавиці преться!
Ну куди, куди полізло?
Та мені й самій тут тісно!

Жаба (вперто “втискається” до рукавички)

За сценарієм годиться
Всім нам жити в рукавичці!

Виконується художній номер.

Казкар. Ну а дід бреде тим лісом.
Й по дорозі, як на зло,
Самі лиш гілляки лисі,
А ялинок не було.

Виконується танцювальний номер.

Заєць виходить (імідж – тінейджер, студент...)

Заєць. Ну і дід! Ну що за звичка!
Вкотре губить рукавичку –
Років сто уже чи триста –
Відколи існує казка.
Діду, ну хоч раз, будь ласка,
Загуби ж ти щось корисне:
Хоч би плеєр чи мобілку,
Чи з монетами копилку.
Збила діда з толку баба.
(бачить Мишу і Жабу)
Так і знав я! Миша й Жаба!
Хоч би раз а першим встиг,
Так куди ж нам тут без них!
Он вовтузяться! Вже рветься.
Наче у малосімейці.
За сценарієм старим

Хоч-не хоч – як не крути –
Щоб було тепліше їм,
Мушу лізти й я туди.

Миша. Хто там стука? Ану цить!

Жаба. А це, Зайче, ти? Привіт!

Заєць. Хаї, дівчатка! Я до вас!

Не спізнився я бува?

Ну привіт, привіт, дівчата

Чи дасте води попити,

А то так я хочу їсти,

Що аж ніде ночувати.

Миша. Це ж такий узявся де ти?

Ох мені вже ці студенти!

Жаба. Мишо, знов ти за своє!

Мало місця? Місце ж є!

Хай там як, але тепер

У нас буде кавалер.

Веселіше буде нам.

Миша. Шкарпетки ж пере хай сам!

Танець.

Худ. Номер.

Казкар. В рукавиці все як слід.
Ну а як же там наш дід?

Дід (*стомлений і розгублений*).

Що це тут за чортівня?

Я бреду уже півдня.

Де ялинку ту шукати?

Вража баба язиката

Щось наврочила мені.

Де ялинки? Самі пні!

Може клятї браконьєри

Повирубували все?

Ну піду ще до кар'єру,

Може там хоч повезе.

Казкар. А кар'єр – то гине місце,
Сила там живе нечиста.

Бісенятка нарядились,
Гарно так причепурились,
Веселяться та гуляють,
Точно діда налякають.

Танок “нечистої сили”.

Фея. А тим часом звірина
Атакує рукавицю:
Ось із лісу вирина
Примадонна – міс Лисиця!

*З’являється Лисиця, виконує пісню з репертуару А.Пугачової, бажано
адаптувати й змінити слова .*

Миша. Жабцю! Двері зачиняй
На усі замки й завіси!
Зайця під столом сховай!
Конкурентка суне з лісу!
Лисиця. Хаі! Кицюні! Тук-тук-тук!
Відчиняйте, не ховайтесь.
Добре знаю я – ви тут,
Швидше гостю привітайте!
Заєць (захоплено).
Примадонна! Суперстар!
Я – ваш вічний шанувальник!
Миша. Зайче! За такий базар
Зажену під умивальник!
Ну а ви ж, хитрунко-Лиско,
Ви ж у нас така артистка,
І з фігурою, й співуча,
Переплюнули й Сердючку.
Жаба. Ну невже оце у вас,
Бідної, немає грошей,
Щоб тіснитись тут у нас
Й віллу не знайти хорошу?
Лисиця. Ой, чого ви такі злі!
Недарма я вийшла з лісу,
Я, дівчатка, на мелі,
Бо у мене творча криза.
Як не можна просто так,

То пустіть хоч на квартиру.
Завтра заплачу хоч як,
А на ніч пустіть на віру.

Миша. Що, залишимо до ранку
Рудохвосту квартирантку?
Що ж, влаштовуйся у нас ти
Й тільки спробуй Зайця вкрасти!

Худож. номер.

Казкар. Бідолашний наш дідок
Промерзає до кісток.

Дід з'являється.

Дід. Що це? Треба роздивитись.
Хатка. Чи зайти погрітись?

Виконується номер, дія якого можливо пов'язана з хатиною.

Фея. Ну а наша рукавичка
Вже кипить своїм життям.
Нумо, друзі, подивіться,
Як там справи у них там.

З'являється Вовк (ніби перевіряючий з РЕМу)

Вовк. Є хто вдома? Відчиніть!
З РЕМу я! Де ваш лічильник?
Де квитанції ? Несіть!
Чи є плитка, кип'ятильник?

Вилазить на стіл щоб ніби подивитись електролічильник.

Миша. Так! На стіл – і у взутті!
Я ж прибрала тільки-тільки!
Заєць. Регулярно я платив!
Обшук це чи перевірка?

Вовк. Я на службі, при ділах!
Зайвих балачок не треба!
Бо платитимете штраф
Й за сусідів і за себе.

Лисиця. Справді, годі балачок!
Розіграв ти нас добряче!
Не впізнали? Та це ж Вовк –
Волоцюга і ледащо!

Вовк. Ти на себе подивись!
Ти сама – шахрайка з лісу!
Раз я вже до вас прибивсь,
В рукавицю теж залізу!
(втискається поміж “звірів”)

Миша. Роззувайся! І залазь!
Все нечесане, блохате!
Вже санстанцію на вас
З Мени треба викликати!

Фея . Влаштувались вони там?
Ми ж запропонуєм вам –
Пополюйте з нами
За двома зайцями!

Далі в програмі – уривок з п'єси М.Старицького “За двома зайцями”.

До рукавички “під'їхав “ (у руках “кермо”) крутий “браток” Кабан.

Казкар. Рукавичка ж як? Ти ба!
Вовк ще толком не вмостився –
Наворочений кабан
В “Мерседесі” заявився.

Кабан. Так, братва, сюда валі!
Всі на стрелку! Всі! Не віжу!
Так, кароче, усеклі,
Предлагаю я вам “кришу”.
Косоглазий, не дрожи!
І платіте бабкі точно.
Участковому скажи
Чіста: бил кабан – і точка!

Лисиця. *(жальбно)* Що ж візьмеш ти з нас тепер?
Заєць наш – студент-заочник,
Вовк – вабще пенсіонер,
(і пригорнувши до себе Мишу й Жабу, які від несподіванки пручаються)
А я – мати-одиночка!
Кабан. Ну і гоніш ти, ліса!
Чіста шшас вазьму заплачу!
Бакси – в среду, я сказав!
Стрелку завтра я назначу.
(“Поїхав”, “кермуючи”)
Миша. Ну і що це за модерн?
І на що це воно схоже?
Носа вже й кабан задер.
Крутізна! Ховайсь, хто може!
Заєць. Що робить? Порозбігатись,
Поки ще не зовсім пізно?
Миша. Ще ж ведмідь мусить припхатись.
Чи не він то уже лізе?

З'являється Ведмідь у “міліцейській” формі. “Звірі” принишкли.

Ведмідь. Рукавичка! Йолі-палі!
Зразу я й не докумекав!
Відчиніть! Позасинали?
Пред'явіть документи!
Заєць. Я ж казав – змиватись треба
Нам було іще раніше!
От вам і нова халепа
Як ти знаєш чим він дише?
Ведмідь. Гей! Хто, хто у рукавичці?
Відчиніть мені скоренько!
Я – з міліції, дивіться!
Я – дільничний ваш Петренко!
Миша. Хто там ходить серед ночі?
Ми тут мирно проживаєм.
І чого від нас ти хочеш?
Не шумим, не нарушаєм.
Ведмідь. Ну а це вже як сказать.
Всім придумаю я вмить
Що і як вам нарушать

І за що кому платить.
(до миши) Ти, сіреньке, що ти є?
Що б таке придумати класне?
О! Одна ідейка є!
Де у хаті вогнегасник?
Миша. Дядьку, ви – оригінал!
Просто фантазер і мрійник!
Нам як зайцю стоп-сигнал,
Вогнегасник ваш потрібен!
Ведмідь. Заєць! Де!? Ідейка зразу!
Шшас десятка перша буде!
Стоп-сигнал мені показуй!
Заєць. Так що, прямо тут, при людях?..
Жаба. Тут, інспекторе, все в нормі...
Ведмідь. А це що зелене й лисе?
Ти чого це не по формі?
Де це шерсть твоя?
Жаба (єхидно). Облізла!
Ведмідь. Штраф тобі за те і буде,
Що зелене ти й нескромно
Полиняло і при людях
Голе бродиш безсоромно.
Лисиця. Треба ж! Міліціонер
Наш – великий фантазер!
Ведмідь. О! Ати вже тут, Лисице!
А тебе вже рік шукає
Вся міліція столиці.
Дай на лапу – й відпускаю!
Заєць. Так, і цей пристосувався!
Не Кабан, так Ведмедисько.
Хоч би дід скоріш вертався.
Що за лихо! Ну дивись ти!
Миша. Що до нас пристав ти, Мишо?
Тут корупцію розводиш?
Знаєш ти, у нас є “криша”!?
Хіба ж вам усім угодиш?
Ведмідь. “Криша”? Знаєш, де вона?
Нюхай! Шкварочками пахне?
Баба коле кабана,
Дід же десь в кар’єрі чахне.

Миша. Чи ялинку він знайшов,

А чи й досі все шукає?

Жаба. Краще б він додому йшов,

Бо темніти починає.

На сцену повільно виходять учасники вистави, ведучі – Казкар і Фея.

Лисиця. (трохи розгублено)

Кажуть, люди позвірили,

А у нас все навпаки –

Звірі наче придуріли

Й повелись як диваки.

Вовк. Й що робить – не знаєм ми.

Рукавиця не порвалась,

Розбігатися самим?

Часу мало нам зосталось.

Миша. Адже, друзі, рік Новий

В двері стукатиме скоро.

Розбігаймося швидше ми

До своїх сімейок в нори!

З'являється Дід, несучи невелику штучну ялинку.

Заєць. (радо до нього)

Дід з ялинкою! Привіт!

З Новим роком! Хай щастить!

“Звірі” подають дідові кожух Діда Мороза, допомагають йому “перевтілитись”, далі він виконує роль Діда Мороза.

Заєць. На, накинь, старий, на плечі,

Бо вдягнувсь ти недоречно.

Далі можна продовжити концерт, або йде заключна частина – традиційні вітання.

Н. А. Шабел
Новий рік -2008
або
новорічна казка про діда і бабу
та курочку рябу

*Звучать перші повільні акорди композиції «ABBA» «Happy New Year!»
Голос ведучого за сценою у мікрофон:*

У темно-синьому небі грайливо
Зорі всміхаються. І неквапливо
Знов до Землі наближається диво –
Ніч незвичайна, ніч особлива.
Час – ти помітиш – плине невпинно,
Ти це відчуєш: тануть хвилини
Й, ніби в дитинстві, віриться знову:
Ніч новорічна – справді казкова –
Музика, сміх і вогні ялинкові,
І побажання миру й любові...
Всі ваші мрії збутися можуть.
З щирою вірою дай же нам, Боже,
Завтра, як згаснуть вогники свята,
Новонароджений рік розпочати –
Мов розгорнути, як нову книгу,
Чистий незайманий аркушик снігу.
Нині ж святкуймо, нині ж радіймо,
З нами в чарівну казку ходімо!

№1. Пісня 1«.....»

- Вед.1. А розкрий секрет, будь ласка,
Яка буде наша казка?
Вед.2. Будуть і пісні й пригоди –

В стилі нашого народу,
 Не забудемо і Сходу,
 За чиїм календарем
 Ми рік миші розпочнем.

Вед.1. Що ж, дивіться, добрі люди,
 Що воно із того буде.

Вед.2. У дорогу Дід Мороз
 Вирушає знов. І ось
 Зі Снігуронькою в сани
 Сіли. І умить помчали
 Дивні коні чарівні
 В піднебесній вишині.

Вед.1. Вправно кіньми дід керує
 Ніч. Зима. Мороз лютує.
 Все навколо замело.
 Ось нарешті і село
 На узліссі біля річки
 Причаїлось невеличке.

Вед.2. Здавна в нім казки складали
 І пісень дзвінких співали,
 І, щоб весело було,
 Колобківкою назвали
 Люди це своє село.

№2. Пісня (2) «.....»

№3. Танець (1) мишей і кота

Вед.1. А ми не переборщили
 Із традиціями Сходу?
 Миші все заповонили,
 Все гризуть і роблять шкоду!
 Скільки їх навкруг гасає,
 А кота ж ніде немає!

Вед.2. Неподобство! Де наш кіт?

Вед.1. Під ялинкою он спить!
 Що йому! Він «Кіті-кету»
 Миску вм'яв і три котлети.
 Замість щоб мишей поїв,
 З ними хоровод водив!

Вед.2. На підмогу ти поклич
Трьох пантер, як темна ніч!
Мишкам непокдоровиться,
Як прийдуть до нас ці киці!

№ 4. Танець (2) «Пантера».

Сцена 1. Дід Мороз і Снігуронька.

*Звучить дзвіночок кінної упряжки, ніби екіпаж стишує ходу.
З'являються Дід Мороз і Снігуронька.*

Дід Мороз. Як ти, доню? Завірюха...

Не замерзла, доню, ти ?
Не стомилась? Я ж кожуха
Попросив тебе вдягти,
Не послухаєш ніколи!
А тоді у вусі коле.

Снігур. Хоч теплішу б яку шапку!
Та мені ж, дідусю, жарко!
Хоч втомилася – це правда.
Та й дорогу нам спитати
В когось треба десь, дідусю,
Заблукати я боюся.
Як не рік – то все пригода.

Дід Мороз. Відпочити треба, згоден.
Серед яблунь невеличка
Хата онде біля річки.

Снігур. Глянь, прокидано стежину
У заметах до хатини.
Хто живе там?

Дід Мороз. Дід та баба.

Снігур. Ще скажи, що й курка ряба!

Дід Мороз. Та з хазяйства в них лиш пара:
На печі рудий котяра,
А під піччю, кіт як спить,
Миша сіра шарудить.
Так собі і співіснують.
З пенсії коту купують
Зрідка «Мінську» ковбасу,

І з базару все несуть
Для мишей якусь отруту,
Снігур. Але ж миша, хоч і в скруту,
Їсти всячину не буде!
Дід Мороз. Не дурна така, як люди, –
То вони все поглинають,
З чого зроблено – не знають:
Чіпси, колу, маргарини,
Найстрашніше ж – то «Мівіну»:
Той вонючий порошок,
Куди пхають казна-що.
Снігур. Ти чого такий сердитий?
Ніпрощо поговорити?
Ти про діда розкажи
Дід Мороз. Як пенсіонеру жить?
Узяли на газ кредит –
Треба ж якось і платить.
Снігур. Можеш ти заради свята
Про проблеми помовчати?
Наш народ і так лиш знає,
Що споконвіків ридає:
Не поляки, так татари
Нас нещасних ображали.
А тепер як перестали –
Почалися серіали.
І щодня як тільки вечір –
Баба, дід та кіт – із печі,
А з-під печі миша сіра –
В телевізор неодмінно!
І всьому, що бачать, вірять,
Так, наче мала дитина.
Дід Мороз. Подивившись у неділю
«Караоке на майдані»,
Баба Ганна каже діду: *(пауза мінімальна!)*
*(Дід Мороз і Снігуронька тихо і надовго зникають, йде концерт,
переплетений Казочкою про діда і бабу та курочку рябу»)*

...

Сцена 2 . Дід, Баба, Кіт, Миша

Баба. А не хочеш ти, Іване,

Та поїхать поспівати?
Дід. Осоромитись? Програти?
Баба. Як програєш – не поб'ють,
А ще ж і яєць дадуть.
Їдь, кажу! Чи вже забув
Як солістом в клубі був,
На гармошці вигравав
І мене причарував?
Кіт. Вивчи пісеньку сучасну,
Як Дімон Білан, щоб класно,
Мо' потрапиш і до «Шансу».
Гроші будуть, купим м'яса...
Миша. М'яса, бач, йому! Бурмило!
Мене вчора ледь не з'їло!
Їдь. Як м'яса роздобудеш,
Спкійніш хоч спати буду.
Баба. Люди ж охнуть: «Наш Іван!..»
Йди ж купи якусь обнову.
Дід. Мо знайду у молдаван
Джинси стретчеві фірмові.
І новіший би сюртук,
А ще б галстука на пузо,
Щоб сам Ігор Кондратюк
Так від заздрощів і луснув!

Прощаються. Кіт дуже «красномовно» цілує діда в щоку, Миша несе торбинку з сухариками, баба змахує сльозу і хрестить услід.

Сцена 3. «Караоке на майдані»

Звучить пісня-заставка програми «Караоке на майдані», з'являється її ведучий «Ігор Кондратюк».

Кондр. В «Караоке на майдані»
Це – у грудні гра остання.
Перший тур розпочнемо!
Горло дружно деремо!
Хоч фальшиво хто бере
Ноту до чи ноту ре,
Хто зі слухом, хто і без –
Нали... Ой!
Починаймо, бо я змерз.

№5. Пісня 3 «.....».

Звучить фонограма відомої пісні, «Кондратюк» несе мікрофон, пропонує «учасникам» – присутнім поблизу учням, вчителям, гостям, яких завчасно слід попередити, а краще - підготувати ; серед них обирає Діда і ще двох учасників, вокальні номери яких завчасно підготовлені і є частиною концерту. Спочатку виступають ці два учасники.

№6. Пісня 4 «.....».

№7. Пісня 5. «.....».

Потім виступає Дід. Він, з'явившись в «Караоке» у шароварах, на ходу їх знімає, набуваючи сучасного вигляду

Сцена 4. Дід у «Караоке на майдані», Курка, Яйце.

Кондр. Розкажіть, ви хто і звідки?
Чи є жінка, чи є дітки?

Дід. З Колобківки родом я.
Баба є – і вся сім'я.
Є ще кіт – руде мурло,
А мишей от не було
Так під зиму завелась
І під піччю прижилась.

Кондр. Добре. Нумо починати.
Що ви будете співати?

Дід. Та мо' ж пригадаю щось,
Що дозволить мій склероз.

№8. Дід виконує пісню 6. «.....»

Кондр. Не потрапили ви в»Шанс»,
Але яйця ці – для вас.

Дід. Ой, що ж баба мені скаже!?

Кондр. Не сумуйте! Яйця ж ваші!
Не лиш яйця! Ще ж і курка!
Наша ряба чубатурка!
Ми, щоправда, поспішали,
То її й не общипали.

Дід. Так ще краще: нагорода
Добереться своїм ходом!

І тут іде Курка і тягне за собою за руку Яйце.

Курка. Стій нормально, непутяще!
Не яйце – якесь ледащо!
Ледве не розбилось з дуру.
Які з тебе будуть кури!?
Перепрошую, панове,
Воно зовсім непутьове.
То дарма, що золоте –
Усередині пусте.
(стукає по лисині)

*Дід сумно забирає свою нагороду. Веде за руку Курку, а Курка веде Яйце,
що весь час крутиться, нарешті отримує по потилиці.*

Курка. Йди нормально, не стрибай!
З лісу вискочить бабай,
Забере в барліг у свій!
Яйце. (показуючи на діда)
О, а то хіба не він?

№ 9. Пісня 7. «.....»

Сцена 5. Дід ,баба, Кіт ловлять Яйце, Курка зловтішається

Баба. Ох, нічого собі панна!
І придане непогане.
Дід. Цю на сідало неси,
А яйце ми для краси
Прилаштуєм на поличку.
Баба. Бач, гарненьке, невеличке!
Що ж ми будем з ним робити?
Чи продати, чи мо' з'їсти?..
Дід. Купувать його хто ж стане?
Воно ж видно – ненормальне!
Бачиш, щось із ним не те...
(роздивляється)

Баба. Слухай, справді ж золоте!
Дід. Чи засмажить, чи зварить?...
Скільки там з нього наїдку,
Стане тільки в роті гидко.
Баба. Може, спробуймо розбити?
Яйце. Тільки не по голові!
(тікає, всі ловлять і кричать)
Кіт. Утікає! Гей, ловіть!
Баба. Діду! Переймай ціпком!
Дід. Накривайте друшляком!
Кіт. У кочергах переймайте,
До дверей не підпускайте!
Яйце. *(з-під лавки)*
Дудки вам! А що, впіймали?
Все лиш поперевертали!

З'являється Курка .

Курка. Гей, господарю, привіт!
О, а це що за змагання?
А, дізналися і ви,
Що таке є виховання!
Поморочтеся ще й ви,
Я ж тим часом хоч спочину.
Днів на два усиновіть
Кляту курячу дитину.
Та жартую, не сопіть,
Я Яєчка не покину.
Просто треба ж мені справді
Трохи в курнику прибрати,
Ви ж тим часом будьте раді
Ціпочку позабавляти.
Дід. Ти хоч совість трохи май,
Із-під лавки вилізай.
Хочеш, майструвать навчу?..
(Яйце крутить головою, заперечуючи)
Хочеш, телик уключу?
Баба. Подивись ти разом з нами
Ну хоч танці із зірками.

№ 10. Парний танець (3).

Сцена 6. Дід, Баба, Яйце.

Дід. Ну то як? Угамувалось?
Баба. Де там! Дригалось, брикалось,
Горщик перекинуло
Й телевізор скинуло!
Дід. Може як заколихати?
Баба. Мо' йому ще й соску дати?
А то я не колихала!
Я з ним бігала й стрибала,
Копки тут його катала,
Мусила на старість я
Удавать з себе коня.
Навтішалась я, не хочу
Бавить ціпу, курку клич!
Дід. Хай підсиплемо під квочку,
Мо' що й висидить колись.
Правда, пупсику, ти ж гарне,
Будеш чемне і слухняне?

*(Дід намагається погладити яйце по голові, але воно раптом стріляє
хлопавкою.)*

Ах ти так! Ти що, качок!?
Ану швидко у куток!
От яке я у столиці
Собі щастячко знайшов!
Зроблю з тебе, чудо лисе,
Бабі куряче капшо!
Забавляй поки, як знаєш,
Мо, що вмієш, заспівасш.
Я ж піду, мушу сказати,
Курку кликати до хати.
Хай орла свого сама
Тішить, бо вже сил нема!

№ 11. Пісня 8. «.....»

№ 12. Танець 4. «Румба».

Сцена 7. Миша і Яйце.

Миша. Де ж яйце, що дід приніс?
 Ну, здоров, Кіндер-сюрприз!
 Яйце. Шшас як дам тобі у ніс!
 Миша. От вам як! Ну красота!
 Це ще гірше від кота.
 Гарний, гарний бачу, гість.
 Одне й щастя, що не з'їсть.
 Що, яйце, кажеш, круте?
 Яйце. Дудки! Всяке говорили,
 Хвала Богу, не зварили.
 Миша. Не таке вже ти і грізне.
 Бачу, що мале, наївне.
 Який милий карапузик!
 Може будемо ми друзі?
 Віриш, бачу я одразу,
 Що тому тебе й «ковбасить»,
 Що тепла хочеш і ласки,
 І щоб розказали казку...
 Сядь, послухай. Тобі ось
 Мій астролога прогноз:
 Не журись, яйце ти гарне,
 Курочка тебе догляне
 І невдовзі, друже, станеш
 Не яєчко вже просте,
 А курчатко золоте.
 Бабі й дідові на радість,
 А сусідові на заздрість
 Виростеш уже до літа
 Гарним півнем голосистим.
 Не пустуй і не гасай,
 А тихенько засинай.
 Дід Мороз тобі за це
 Подарунок принесе.
(Яйце справді вгамовується і засинає)

№ 13. Пісня 9 (колискова чи повільна зимова). «.....».....

*Наприкінці пісні повільно на сцену виходять усі учасники концерту.
 Наступні слова – заключні – на фоні тихої мелодії.*

Снігуронька. Поки сплять вночі малята,
Ми із дідом, мами й тата
Під подушки їм тихенько
Кладем іграшки гарненькі,
І коли ялинки сяють –
Непомітно наступає
На планеті Новий рік !

Дід Мороз. Всім – дорослим, дітворі –
Він несе добро й надію,
І збуватимуться мрії,
Буде мир у домі кожному,
А добробут ваш примножать
Не міністри й депутати –
Самі мусите подбати,
Я ж всім буду помагати
Й не лише тільки у свято.

Снігуронька. Хай же добрі дива
Цілий рік, друзі, для вас,
Не скінчаться, а сьогодні
Келихи піднімем повні
За любов, добро і щастя,

Дід Мороз. Всі бажання хай здійсняться.
І здоров'ячка нівроку!

Всі: Вас вітаєм з Новим роком!

№14. Композиція 10 - «.....» - заключна

Н. Шабел.

Колобок

Звичайна сучасна історія

Казкар. Знають діти – нелегка
Доленька у колобка.
Чергова настала криза
Та хотілось діду їсти,
(відповідний жест діда)
Що було – усе вже з'їлось.
Та нічого не лишилось,
Сіль, вода та яєць пара.
Пішла баба до амбару
І засік шкрябля щосили,
(баба відчайдушно шкребе)
Потім тісто замісила.
Вийшов то не пиріжок,
А глевкенький колобок.
(з'явивсь колобок)
І гаряче ж було – страх!
Ну, поклали, щоб прочах,
(Дід вхопив – обпік язик)
Колобок узяв і втік.

Колобок і заєць

Заєць. Гей, ти, пончику, спинись,
По пилюці не котись.
Хоч ти і не дуже чистий,
Я збираюсь тебе згризти.

Колобок. Ну, по-перше, я не пончик,
А пиріг, а друге те,
Що багато вас охочих,
Та мене ви не з'їсте.
Маєш гарний апетит?
Ти не чув як я співаю?
Я – природжений артист!

Заткни вуха, починаю!
Та заткни ж, бо запевняю,
В тебе й так в меню не густо,
Та відверне й від капусти.
*(страшним голосом фальшиво співає,
Заєць закриває вуха)*
Як, сподобалось сопрано?
Про банкет ти мріяв рано.
Ти мене, скажи, спитав,
Чи планую я із'їстись?
Кажеш, теж крутим вже став?!
Будеш довго ще поститись.
(заєць тікає, схопившись за вуха)

Баба і дід

Баба. Де ж це, де ж наш колобок?..
Він же був нам як синок...
Дід. Не плети дурниць без діла.
Ти ж сама його і з'їла!
Баба. Та це ж ти його вкусив!
Дід. Був би не гарячий – з'їв.
Баба. Як завжди: і сам не гам...
Було б не ловити гав!
Дід. Відвернувсь, а колобок
З підвіконня раптом скок –
Поки вибіг – нема й сліду.
Залишились без обіду.

Колобок і вовк

Вовк. Ой, голодний я, що аж
Кишки в пузі грають марш.
Хоч би гриб який попався...
О, біляшик завалявся!
Та це просто шматок тіста.
Хоча свіже, можна їсти.
Колобок. Що це сіре і страшне,
Ще й облизує мене!
Не біляшик я, а торт!

А вовк, чи пес, чи хто?
Це мене хотів ти з'їсти?
Так скажи, а зуби чистив?
До дантиста йди спочатку,
Хай дасть довідку, печатку,
Що в тебе здорові зуби.
От тоді й балакати будемо.
Як захочу. Та навряд.
Повертай хутчіш назад,
Бо круту я зброю маю:
Нема слуху, а співаю.

Вовк. Ну та годі вихвалитися!

Колобок. А не зустрічав ти Зайця?

Вовк. Та чкурнув кудись ліском
Й курява за ним стовпом.

Колобок. То для нього я співав,
Він п'ятами й наживав,
Як ту пісеньку **послухав** —
Аж пов'яли в нього вуха

Вовк. Слухай, коржику проворний,
Зуб мені не заговорюй.
Не така ти вже і цяця,
Щоб морочить навіть зайця.
Як не хочеш, щоби з'їли,
То й качайсь собі без діла.
А я ж — нічого робити —
Зайця побіжу ловити.
Вовку м'ясо треба їсти,
Не якесь прицвіле тісто.

Казкар. Справи ось які у казці.
Баба й дід плачуть на лавці.
Заєць Колобка злякався,
Десь у хащі заховався.
Вовк подався у кущі
Пошукати собі харчів.
Покотився й Колобок
По багнюці у лісок.
Довго котиться дарма,
Більш нікого вже й нема
Навкруги. Зловісна тиша,

Не зашкряботить і миша.
Нікому і заспівати,
Так, щоб настрій зіпсувати.
А як стало сутеніти,
Мандрівник спинивсь спочити.

Колобок і ведмідь

Колобок. Ну і от... Я сам зостався.
Вовк за зайчиком погнався.
Нудно... Ні з ким спілкуватись...
Спати ніби й ранувато.
Трохи мо' потренуватись,
Ноти щоб не забувати.
(*починає співати*)

Ведмідь. (*кричить басом*) Ва-а-а! Ва-а-а!
А рятуйте! Ой, спасіть!
Що це страшно так кричить!

Колобок. Та чого ви, дядьку, спіть!

Ведмідь. Як же після цього спати?!

Ще, гляди почне кусати...

Колобок. Та я ж, дядьку, не кусаюсь.
Це тренуюсь я. Співаю.

Ведмідь. Не співай, прошу, синок.
Гривню дам, аби замовк.

Колобок. Дві! Хоч ні, давай десятку!

Ведмідь. На, тільки мовчи, дитятку.

Колобок. А в..ви... мене не впізнали,
Мабуть, тому, що дрімали?..
Я ж рум'яний, золотистий...
(*обтрушує пилуку*)
Ви, здається б, також мали
Захотіти мене з'їсти.
Мабуть, просто не впізнали...

Ведмідь. Ні. Хоч ти і верещав,
Я таки тебе впізнав.
Та зарікся в рота брати
Різні напівфабрикати,
Бо як з'їв колись хотдог,

Ледве я тоді не здох.
Колобок. То й не їстимете, ні?
Ведмідь. Йди вже. Ніколи мені.
Причепився, мов болячка.
Ти порушив мою сплячку.
(поліз спати)
Йди, прискіпайсь до лисиці,
Їй, напевно, ще не спиться.
Казкар. Колобка лисиця, звісно,
Неодмінно мусить з'їсти.
Та погляньте ви на нього –
Надкушеного і брудного!
Ви б це їли? А я б ні.
Хіба б дуже зголоднів.
Сумно колобок блукає,
Сам не зна чого шукає.
А лисиця – пані модна,
Та й сьогодні не голодна.

Колобок і лисиця

Колобок. Драсте... Як ви живете?..
Пані, ви мене з'їсте?
Лисиця. О! Не вірю я очам!
Ти? Й просишся з'їсти сам?!
Колобок. Так. Я втік від баби з дідом,
Коли був ще добрим хлібом.
Спершу я все вихвалявся,
Навіть пирогом назвався.
Свою пісню верещав,
Звірив всіх порозганяв...
Знаю, краще б я обідом
Зразу став для баби з дідом.
Лисиця. Заспіваєш?
Колобок. Ні, не хочу.
Я ж – харчі. Так воно є.
Чого голову морочить?
Справді – кожному своє.
Лисиця. Ти валявся у піску
І мені не до смаку.

Підхопить дизентерію,
Зовсім, друже, я не мрію.
Глянь на мене! Не секрет,
Я дотримуюсь дієт,
Про свою фігуру дбаю
І мучного не вживаю!
Колобок. Їж, бо я почну співати! *(починає)*
Лисиця. Годі вже шантажувати!
А проблема твоя в тім,
Що не вмів ти шанувати
Сам себе. Навіщо втік?
Повернись до діда й баби.
Вони дадуть тобі раду.

На сцені всі

Казкар. Справді, колобочок наш –
Загадковий персонаж.
..... Казочка у нас така:
З'їсть лисичка колобка –
І тоді не знають діти
Чи заплакати, чи зрадіти.
..... Час настав в ній щось змінити.
Як же нам все розуміти?
Хай бабусі для маляток
Випікають колобків.
А хлоп'ята і дівчата
Ласують хай залюбки.
..... Але слід нам пам'ятати,
Що хліб треба шанувати.
..... І пшеничний пишний ситний,
І з сориночкою житній.
Булочки і пиріжки,
Бублики і пампушки,
Коржики і колобки...
..... Хліб – наше багатство, звісно.
Як є хліб, то буде пісня.